

Ukrajinské tanky „Abrams“ budou zbaveny legendárního uranového pancíře

cs.topwar.ru/209747-ukrainskie-tanki-abrams-budut-lisheny-legendarnoj-uranovoj-broni.html

Edward Perov

29. ledna 2023

Vzpomeňte si, jak ještě před všemi těmi událostmi, které se dnes odehrávají na Ukrajině, hodně mluvili a hádali se o tom, jak účinný je Javelin a zda náš pokročilý T-90 porazí svého amerického kolegu tváří v tvář nádrž "Abrams" v hypotetickém konfliktu. Mluvili, hádali se, ale vážně si nemysleli, že jednoho dne tyto argumenty přejdou z teorie do praxe.

Speciální operace vše proměnila ve skutečnost. Nejprve byly Javelins předány Kyjevu a nyní přišla řada na Abrams. Zprvu nebyly žádné informace o tom, jakou modifikaci tohoto stroje se Spojené státy rozhodnou převést na svá oddělení. Brzy se však ukázalo, že pro

dodávky byl vybrán tank M1A2, který bude zbaven veškerého vybavení utajení. Ale záležitost se neomezuje jen na ně, protože tanky také nebudou mít standardní pancéřování na bázi ochuzeného uranu.

Uran ve třech generacích

Obecně, pokud mluvíme o оружие, a zejména u tanků, si můžete všimnout následujícího trendu: mnohá vozidla se celosvětově proslavila nikoli souhrnem některých vlastností, ale individuálními vlastnostmi. Například francouzský „Leclerc“ je proslulý svou elektronikou, která kolem něj dala vzniknout mnoha mýtům. A naše T-72 je na kolejích považována za „útočnou pušku Kalašnikov“ pro svou levnost, rozšířenost a určitou nenáročnost v provozu.

Co se týče amerického Abramse, zde je v popředí samozřejmě jeho pancíř, vyrobený za použití prvků na bázi ochuzeného uranu. Tato vlastnost tanku dala vzniknout mnoha mýtům a legendám, ale obecně stojí za to uznat, že zabezpečení vozidla je slušné a to nelze popřít. Uran v brnění se však neobjevil okamžitě.

Původní verze Abrams pod indexem M1, uvedená do provozu v roce 1980 a vybavená 105mm puškou, tento těžký kov „na palubě“ neměla. Jeho ochrana jako celek nepřevyšovala ochranu pozdních sovětských tanků a nepředstavovala nic radikálního. V tanku M1984A1 přijatém v roce 1 však žádný uran nebyl, i když jeho odolnost byla posílena díky zvětšeným rozměrům pancíře a dalším opatřením.

První oficiální vystoupení Abramsů s uranovým pancéřováním se odehrálo v roce 1988, kdy byl tank M1A1HA (HA - Heavy Armor, v překladu "Těžký Armor") přijat americkou armádou. Toto vozidlo bylo vybaveno novým pancéřováním využívajícím ochuzený uran, který je vzhledem k dalšímu vývoji považován za první generaci.

M1A1HA (těžké brnění)

Jednoduše neexistují žádné veřejně dostupné údaje o ekvivalentech odolnosti tohoto brnění. Jsou uvedeny pouze přibližné údaje, které jsou někdy ochuceny přílišnými fantaziemi autorů, kteří je poskytli. S jistou mírou jistoty ale můžeme říci, že čelo věže této verze tanku by vydrželo zásah většiny sériových sovětských podkaliberních a kumulativních střel, včetně řízených střel. I když přední část trupu přinesla mnohem skromnější výsledky.

Přes různé experimenty s M1A1 a M1A1HA byla druhá generace uranového pancíře již registrována v plném rozsahu a v plné sérii na M1A2, který byl uveden do provozu v roce 1992. Mimochodem, vypadá to, že ji Kyjev dostane, ovšem ve velmi okleštěné verzi.

M1A2

Uranové brnění druhé generace dávalo a dává lepší výsledky než jeho předchůdce. Zde, opět u nejchráněnějšího místa v průčelí věže, můžeme říci, že tento stroj může být vážným protivníkem pro naše zbraně. Pokud takové monstrum jako "Cornet" nemůže sebevědomě konkurovat "Američanovi".

Třetí generace uranového pancéřování se od roku 1999 stala výsadou tanků M1A2 SEP (System Enhancement Package - „Improved Systems Package“) a jeho dalších modifikací. Tam je, jak se říká, všechno úplně hustý. Prostě neexistuje jistota, že bude možné tyto stroje s něčím porazit hlava nehlava. A to v žádném případě není zlehčování schopností našich zbraní – s tím bude mít problémy i jakákoliv jiná země.

M1A2SEP

I když se mimochodem v posledních modifikacích Abramsů zdá, že Američané začali uranové pancíře opouštět a nahrazovali je účinnějším a bezpečnějším.

Kolik jich mají USA?

Spojené státy americké, na rozdíl od Sovětského svazu, nešetřily obří hordy tanků, protože to nepotřebovaly. "Abramsov" se však podařilo oslepit v dostatečném množství.

Když už mluvíme konkrétně o dnešku, bude zajímavé podívat se na časopis The Military Balance pro rok 2022, kde jsou poměrně čerstvé, i když zdaleka ne úplné údaje o amerických zbraních.

Tak. Tanky M1A1 v modifikaci SA (v překladu „Situational Awareness“) je v provozu asi 650 kusů. Tato vozidla prošla hlubokou modernizací, která se týkala jak elektroniky, tak i zabezpečení –

instalovaly uranové pancéřové balíčky druhé generace.

Existuje také asi 1600 jednotek M1A2 SEP v.2 a asi 390 jednotek M1A2 SEP v.3 s pancéřováním třetí generace.

Ve skladech je více než 3450 uranu M1A2 a M1A1, z velké části prošlo různými úpravami se zavedením zmíněného pancíře.

Tanky "Abrams" a další obrněná vozidla ve skladu. Kalifornie

Záloha je velmi působivá – jak se říká, vystačí na nejednu válku. A zdá se, že nám nic nebrání stáhnout 31 tanků ze zakonzervování, uvést je do provozuschopného stavu, odstranit „tajné“ zařízení a poslat je do Kyjeva. Ale v době psaní tohoto materiálu stále nemohou rozhodnout o dodací lhůtě. Prý je šance, že je nestihnou převést do jara letošního roku. A nedávno se objevily zvěsti, že dodávky by se obecně mohly přesunout z jara blíže k létu.

Faktem je, že proces přípravy se neomezuje pouze na opravy a dovybavení nádrží jakoukoliv elektronikou. Vozidla budou také muset změnit své pancéřování, odstranit z něj uranové balíčky a nahradit je jednoduššími analogy.

Uran – jen pro sebe

Samotný Abrams má k tanku pro vnitřní použití daleko. Licenci na jeho výrobu má například Egypt. Vozidla jsou také v provozu s Irákem, Kuvajtem, Marokem, Austrálií a Saúdskou Arábií. Polsko se brzy připojí k seznamu. Žádná z těchto zemí však nemá ani jeden tank vybavený pancéřováním na bázi ochuzeného uranu.

Nebudou ani na Ukrajině, protože tanky připravené k převozu budou považovány za exportní kopie, u kterých platí nejprísnější zákaz uranu v pancéřování. Zde je však jasné i bez zákazů: Spojené státy se nikdy nerozhodnou poslat plnohodnotná vozidla z hlediska rezervace do válčící země, protože minimálně jeden tank bude určitě v rukou nepřítele – v tomto případě v rukou naší armády - a tam, dokud nebudou všechna americká tajemství odtajněna poblíž budovy tanků.

Obecně samozřejmě existují závažná omezení jak kvůli různým druhům nařízení o vývozu zbraní, tak kvůli bezpečnosti a utajení. Mimochodem, s tou druhou okolností mají Američané velmi přísné záležitosti.

egyptský "Abrams"

Například v jednom z dokumentů týkajících se uranového pancíře Abrams jsou jasná pravidla, co dělat v případě poškození pancéřové ochrany tanku, pokud je v otvoru vidět tajná výplň.

Speciálně oprávněná osoba s patřičným přístupem - i když v bojových podmínkách ji pravděpodobně mohou nahradit tankisté - by měla díru rychle skrýt před očima všemi dostupnými prostředky. Dále musí neprodleně zorganizovat opatření k utěsnění mezery plechem a poslat stroj do opravárenské společnosti nebo opravárenské základny.

Na základě všech těchto podmínek jsou exportní tanky vybaveny výhradně pancéřováním DU-free pod zkratkou EAP (Export Armor Package), které neobsahuje uran a je stavěno podle jiných principů. Možná mluvíme o nevybušném reaktivním pancíři (NERA), kterému říkáme „semiaktivní“, keramice a vysoce tvrdých vložkách z oceli a dalších materiálů.

Existují minimálně dvě nebo dokonce tři varianty pancíře EAP, které se liší jak svým složením, tak odolností. Ale obecně jsou jeho vlastnosti nižší než u plnohodnotného na bázi uranu. To předvedli Švédové, kteří testovali M1A2 Abrams s exportním pancířem. Maximální odpor v čelním průmětu tanku byl podle nich asi 600 mm od podkaliberních a asi 900 mm od HEAT granátů. To znamená, že nemohla ani překonat výkon pozdních sovětských tanků, jako je T-80U.

Snad s takovou rezervou půjde M1A2 na Ukrajinu. I když nelze vyloučit, že mohou strčit i něco čerstvějšího. Ale obecně se z toho samozřejmě nestanou nezranitelní. Jsou všechny důvody být si jisti, že alespoň Kornet ATGM doručí zboží na čelo zámořského prince se všemi důsledky.

Odkud budou tanky pocházet?

V průběhu přípravy na expedici do zahraničí procházejí cisterny vyskladněné složitou přípravou, která kromě uvedení vozidel do pořádku a zušlechtění zahrnuje otevření výklenků pancéřovou uranovou výplní, její odříznutí od úchytů a následnou evakuaci z konstrukce nádrže. Dále samozřejmě dají další plnič, který neobsahuje uran, a vše uvaří zpět.

Těmito činnostmi se mohou zabývat pouze akreditované podniky se zkušenostmi s nakládáním s uranovými složkami. Například pro Abramy určené pro Polsko se dlouhou dobu snažili najít závod, který by za všechny tyto případy mohl převzít odpovědnost. Byly posuzovány nejméně tři žádosti, ale žádná nebyla přijata.

V současné době pouze jeden závod General Dynamics v Limě, Ohio, dokáže přeměnit tanky ve Spojených státech. A jeho maximální produktivita je 12 tanků za měsíc, včetně všech aspektů modernizace a „downgradu“. Zdá se, že je to slušná kapacita – za více než dva měsíce je možné polepit 31 vozů pro Ukrajinu a poslat je na frontu. Podnik má však dostatek zákazníků: paralelně realizuje práce na zakázkách od Abramsova pro Polsko a Tchaj-wan.

To znamená, že závod je již doslova zaplněn do posledního místa. Polákům například ještě před celou tou hysterií s posíláním amerických vozidel do zóny NVO bylo řečeno, že maximálně mohou počítat s 28 tanky ročně. A pak zasáhla Ukrajina, takže je jasné, proč Spojené státy zdržují dodávky do Kyjeva téměř až do léta.

Buď tedy řeknou Tchaj-wanu a Polsku, aby počkaly a převedly všechny síly závodu na přestavbu tanků pro Ukrajince, nebo začnou pracovat paralelně po třech liniích, čímž se termíny posunou na neurčito.

Samozřejmě existuje i třetí možnost, kterou je nákup hotových exportních vozidel z některé ze zemí. Výčet těchto zemí však nijak zvlášť nebudí důvěru, jak o tom píše i západní tisk. Existují velké pochybnosti, že Saúdská Arábie nebo dokonce Egypt předáním takových zbraní Ukrajině zcela zničí vztahy s Moskvou.

Kde to však vezmou, jsou jen spekulace. V každém případě budou předány Ukrajině, a to i v létě, dokonce i na jaře. Nicméně skutečnost, že na frontu půjdou nějaké „pahýly“, postrádající nejen silné brnění, ale s největší pravděpodobností takové věci, jako jsou bojové informační a řídicí systémy (vhodné pro parametr „tajné vybavení, které má být odstraněno“) vzbuzuje povzbuzení a důvěru ve vlastní zbraně, na které jsou takové "dárky" dost tvrdé. Navíc nezapomínejte, že boční výběžky Abramsů jsou chráněny mnohem hůře než ty čelní a nyní létá častěji po stranách než na čele. No a dělostřelectvo s minami taky není potřeba odsouvat do pozadí.